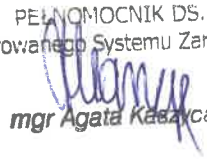

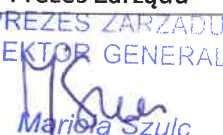

Niniejszy dokument jest własności firmy „MEGREZ Sp. z o.o.”, do użytku wewnętrznego

Opracował	Sprawdził	Sprawdził
Agata Kaszyca Pełnomocnik ds. ZSZ	Dorota Kudła Dyrektor ds. Personalnych	Grzegorz Gwóźdź Dyrektor ds. Organizacyjno-Prawnych
PEŁNOMOCNIK DS. Zintegrowanego Systemu Zarządzania mgr Agata Kaszyca	Dyrektor ds. Personalnych Dorota Kudła	DYREKTOR DS. ORGANIZACYJNO-PRAWNYCH Grzegorz Gwóźdź
Zatwierdził		
Mariola Szulc Prezes Zarządu		
PREZES ZARZĄDU DYREKTOR GENERALNY Mariola Szulc		

WYKAZ ZMIAN W PROCEDURZE

ZMIANA DO EDYCJI (NR EDYCJI Z DNIA)	OPIS ZMIANY	OSOBA DOKONUJĄCA ZMIANY

1. CEL

Określenie i wdrożenie do stosowania standardów ochrony małoletnich i zasad ochrony dzieci przed krzywdzeniem, jako szczególnego środka ochrony małoletnich.

2. ZAKRES

Procedura obowiązuje w Oddziale Neonatologicznym, Oddziale Ginekologiczno – Położniczym z Pododdziałem Ginekologii Onkologicznej, w których przebywają lub mogą przebywać małoletni.

3. DEFINICJE

Dane osobowe dziecka – wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

Dziecko – każda osoba do ukończenia 18 roku życia.

Krzywdzenie dziecka – popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka, przemoc wobec dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika szpitala, lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.

	STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH I ZASADY OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM			PP 20
	Edycja	1	Obowiązuje od	14.08.2024

Opiekun dziecka – osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny, a także rodzic zastępczy.

Osoba odpowiedzialna za politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem – wyznaczony przez kierownictwo pracownik sprawujący nadzór nad realizacją polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem w placówce.

Personel – rozumie się przez to każdego pracownika, niezależnie od formy zatrudnienia (w tym osoby świadczące usługi w oparciu o umowy cywilnoprawne, wolontariat, staż, praktyki), miejsca zatrudnienia w Spółce, pełniących stanowisk.

4. ZAKRES ODPOWIEDZIALNOŚCI

Lp.	Odpowiedzialność	Stanowisko
1.	Okresowy nadzór nad wykonywaniem procedury, aktualizacja standardów minimum co 2 lata	Pełnomocnik ds. ZSZ
2.	Bieżący nadzór nad przestrzeganiem zasad zawartych w procedurze przez podległy personel	Pełnomocnik ds. Praw Pacjenta Dyrektor ds. Personalnych
3.	Przestrzegania zasad zawartych w procedurze	Każdy pracownik niezależnie od formy zatrudnienia na stanowisku

5. ZASADY POSTĘPOWANIA

5.1. Zasady bezpiecznej rekrutacji:

5.1.1. Osoba, która ma być dopuszczona do działalności związanej z leczeniem, udzielaniem porad psychologicznych lub rozwojem duchowych małoletnich w Megrez Sp. z o.o. podlega kontroli zgodnie z art. 21 ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochroną małoletnich. Kontrola ta dotyczy kandydatów do pracy bez względu na formę zatrudnienia, studentów, praktykantów, stażystów oraz wolontariuszy.

5.1.2. Zasady bezpiecznej rekrutacji dotyczą personelu nowo zatrudnianego. Pracownik Działu Kadr i Zarządzania Zasobami Ludzkimi dokonuje weryfikacji, czy dane osoby, o której mowa w pkt 5.1.1. są zamieszczone w Rejestrze Sprawców Przystępstw na Tle Seksualnym z dostępem

	STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH I ZASADY OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM				PP 20
	Edycja	1	Obowiązuje od	14.08.2024	Strona 3 z 7

ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej 15 lat wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze. Sprawdzenie w w/w Rejestrze dokumentuje wydrukiem informacji zwrotnej wygenerowanej z Rejestru i załącza do akt osobowych pracownika lub dokumentacji dotyczącej osoby, mającej kontakt z dzieckiem. Osoba, o której mowa w pkt 5.1.1. jest zobowiązana przedłożyć informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600) lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.

- 5.1.3. Jeżeli osoba, o której mowa w punkcie 5.1.1 posiada obywatelstwo inne niż polskie przedkłada ponadto informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, bądź informację z rejestru karnego, jeżeli prawo tego państwa nie przewiduje wydawania informacji dla w/w celów.
- 5.1.4. Osoba, o której mowa w pkt. 5.1.3 zobowiązana jest złożyć oświadczenia o państwie lub państwach zamieszkiwania w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa oraz informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
Dopuszcza się przedłożenie oświadczenia, że prawo danego państwa nie przewiduje wydawania informacji o niekaralności i/lub nie prowadzi rejestru karnego oraz oświadczenia, że nie była w tym państwie prawomocnie skazana. Oświadczenia składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
- 5.1.5. Jeżeli osoba, o której mowa w pkt 5.1.1. nie przekaże danych pozwalających na dokonanie jej weryfikacji we wskazanych wyżej rejestrach lub figuruje w nich jako skazana, lub nie dostarczy zaświadczeń lub oświadczeń wymaganych niniejszą procedurą – nie zawiera się z nią umowy bądź nie dopuszcza do stażu, praktyki bądź wolontariatu.
- 5.1.6. Co najmniej raz na dwa lata Pełnomocnik ds. ZSZ dokonuje oceny standardów, w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami.

5.2. Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi:

	STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH I ZASADY OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM				PP 20
	Edycja	1	Obowiązuje od	14.08.2024	Strona 4 z 7

5.2.1. Priorytetem wszystkich działań personelu jest dobro dziecka, jego bezpieczeństwo oraz najlepszy interes, zgodnie z obowiązującym prawem, wewnętrznymi przepisami instytucji oraz posiadanymi kompetencjami. Szczegółowe zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi opisuje załącznik nr 2 do niniejszej procedury.

5.3. Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

5.3.1. W przypadku zidentyfikowania lub podejrzenia wystąpienia czynników ryzyka lub objawów krzywdzenia dziecka pracownik ma obowiązek uruchomienia Procedury Postępowanie z osobą, która doświadczyła przemocy (CO 3.1.).

5.3.2. Naruszenie obowiązku reagowania może zostać uznane za ciężkie naruszenie obowiązków pracowniczych lub kontraktowych i jako takie prowadzić do rozwiązania umowy z osobą dopuszczającą się tego naruszenia.

5.3.3. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu z uwagi na stosowanie wobec niego przemocy domowej, a w rodzinie są lub mogą być inne dzieci, należy niezwłocznie poinformować Policję dzwoniąc pod numer 112. Poinformowania służb dokonuje członek personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.

5.3.4. W przypadku podejrzenia, że opuszczenie przez dziecko w towarzystwie rodzica lub opiekuna prawnego będzie godziło w dobro dziecka, w tym zagrażało jego bezpieczeństwu, należy uniemożliwić oddalenie się dziecka i niezwłocznie wystąpić do sądu rodzinnego o wydanie odpowiednich zarządzeń opiekuńczych.

5.3.5. Każda osoba będąca świadkiem lub podejrzewająca krzywdzenie dziecka przekazuje ten fakt bezpośrednio przełożonemu.

5.3.6. W przypadku, gdy do ujawnienia krzywdzenia dziecka doszło pod nieobecność bezpośredniego przełożonego, a sprawa wymaga pilnego działania osobą odpowiedzialną za prowadzenie interwencji jest osoba zgłaszająca.

5.3.7. Interwencja w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka polega na sporządzeniu pisemnej karty zgłoszenia krzywdzenia małoletniego, (załącznik nr 1) opisując najbardziej dokładnie zdarzenie, ze wskazaniem danych pokrzywdzonego (imię, nazwisko, adres, PESEL) i potencjalnego sprawcy (co najmniej imię i nazwisko i inne dane umożliwiające identyfikację, np. relacja do dziecka – ojciec, matka, miejsce zamieszkania albo miejsce pracy bądź nauki) przesłaniu go do najbliższej jednostki Policji lub prokuratury. W przypadku

	STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH I ZASADY OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM				PP 20
	Edycja	1	Obowiązuje od	14.08.2024	Strona 5 z 7

popętnienia czynu karalnego na szkodę dziecka przez osobę poniżej 17 roku życia także należy sporządzić pisemne zawiadomienie.

- 5.3.8. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka ze strony członka personelu Spółki należy niezwłocznie odsunąć tę osobę od wszelkich form kontaktu z dziećmi, aż do czasu wyjaśnienia sprawy.
- 5.3.9. W przypadku wszczęcia postępowania karnego przeciwko członkowi personelu Spółki w związku z popełnieniem przestępstwa przeciwko dziecku należy bezwzględnie i natychmiastowo odsunąć tę osobę od wszelkich form kontaktu z dziećmi aż do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.
- 5.3.10. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby wyznaczonej do prowadzenia interwencji, do przyjmowania zgłoszeń lub odpowiedzialnej za standardy ochrony dzieci, wówczas interwencja prowadzona jest przez Zarząd Spółki lub inną osobę wskazaną przez Zarząd.
- 5.3.11. W sytuacji, gdy zachowanie było jednorazowe i o niewielkiej intensywności wkroczenia w dobra dziecka przełożony/inna osoba wskazana przez kierownictwo przeprowadza rozmowę dyscyplinującą z członkiem personelu.
- 5.3.12. W sytuacji gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, rekomenduje się rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia.
- 5.3.13. W przypadku znacznego naruszenia dobra dziecka przez członka personelu, osoba odpowiedzialna za standardy przeprowadza wewnętrzne postępowanie w celu wyjaśnienia zdarzenia, określa kroki zapobiegające wystąpieniu takich sytuacji w przyszłości (np. aktualizacja standardów, obowiązkowe szkolenie,) i nadzoruje ich realizację.
- 5.3.14. W przypadku nie zastosowania się Personelu do standardów pomimo ewidentnych objawów przemocy wobec dziecka należy podjąć działania mające na celu ukaranie pracownika oraz ponowne jego przeszkolenie.
- 5.3.15. Plan działania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka stanowi załącznik nr 3 do niniejszej procedury.
- 5.3.16. W Spółce prowadzi się rejestr zgłoszeń krzywdzenia dziecka, którego wzór stanowi załącznik nr 5 do niniejszej procedury.

5.4. Monitorowanie realizacji standardów

	STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH I ZASADY OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM			PP 20
	Edycja	1	Obowiązuje od	14.08.2024

5.4.1. Realizacja standardów jest regularnie monitorowana, poddawana ewaluacji i, w przypadku stwierdzenia takiej konieczności, modyfikowana.

5.4.2. Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci, przeprowadza raz na 2 lata badanie - ankietę na temat stanu znajomości i przestrzegania standardów ochrony dzieci oraz potrzeby wprowadzenia zmian w tych standardach. Wzór ankiety stanowi załącznik nr 6 do niniejszej procedury.

6. ZAŁĄCZNIKI

- załącznik 1 - Wzór Karty zgłoszenia krzywdzenia małoletniego
- załącznik 2- Zasady bezpiecznych relacji personelu z dziećmi
- załącznik 3 – Plan działania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka
- załącznik 4 - Zasady bezpiecznego kontaktu personelu z dzieckiem - Wersja dla dzieci
- załącznik 5 – Wzór rejestru zgłoszeń krzywdzenia dziecka
- załącznik 6 – Wzór ankiety

7. DOKUMENTY ZWIĄZANE

- Procedura CO 3.1 Postępowanie z osobą, która doświadczyła przemocy
- Niebieska Karta cz. A i B – wzór
- Oświadczenie Kandydata o udostępnieniu danych i zamieszkiwaniu w państwach innych niż RP i państwo obywatelstwa
- Oświadczenie Kandydata dot. nieprowadzenia w państwie zamieszkiwania rejestru karnego i niepopelnieniu określonych przestępstw

8. PRZEPISY REGULUJĄCE

- Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. 2016 poz. 862 z późn. zm.)
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 2023 r. w sprawie procedury „Niebieskiej Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta” (Dz.U. z 2023 poz. 1870 z późn. zm.)

9. ŹRÓDŁO:

- Wytyczne do standardów ochrony dzieci – podmioty lecznicze

Oświadczenie

Oświadczam, że zapoznałem/am się z ze standardami ochrony dzieci obowiązującymi w Megrez Sp. z o.o. zobowiązuję się do jej przestrzegania.

Komórka organizacyjna:				
Lp.	Imię i nazwisko	Stanowisko	Data	Podpis
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				
11.				
12.				
13.				
14.				
15.				
16.				
17.				
18.				
19.				
20.				
21.				
22.				
23.				
24.				

**KARTA ZGŁOSZENIA PODEJRZENIA
KRZYWDZENIA LUB KRZYWDZENIA
MAŁOLETNIEGO**

EDYCJA:
1

Strona
1 z 2

Dotyczy dziecka:		
Osoba zgłaszająca:	Imię i nazwisko:	
	Dane do kontaktu:	
	Stopień pokrewieństwa	
	Źródło wiedzy lub informacje o przemoc	
Data zgłoszenia:		
Forma zgłoszenia:		
Fakty wskazujące na stosowaną przemoc podane przez zgłaszającą osobę:		
Inne informacje o dziecku, rodzinie,		
Wskazanie potencjalnej osoby stosującej przemoc		
Podpis osoby zgłaszającej:	Podpis osoby przyjmującej zgłoszenie:	

	Załącznik nr 1 do PROCEDURY STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH I ZASADY OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM		
	KARTA ZGŁOSZENIA PODEJRZENIA KRZYWDZENIA LUB KRZYWDZENIA MAŁOLETNIEGO	EDYCJA: 1	Strona 2 z 2

Symptomy, które mogą wskazywać na przemoc/zaniedbanie:

1. Nieadekwatne ubranie (do pory roku lub pogody)
2. Niedowaga, niedożywienie,
3. zmęczenie, podkrążone oczy
4. Brudna odzież
5. Brudne ciało
6. Nieprzyjemny zapach/ Insekty
7. Kradzieże (jedzenia, przedmiotów)
8. Przebywanie poza domem w późnych godzinach
9. Bardzo częste przebywanie poza domem niezależnie od pory roku
10. Ma dorosłych „kolegów”
11. Z trudem nawiązuje relacje
12. Izoluje się
13. Bije się po twarzy/głowie lub wrywa sobie włosy
14. Często ma ślady zadrapań, siniaków
15. Często odnosi obrażenia (skręcenia, złamania, stłuczenia)
16. Bije innych
17. Gwałtownie uchyla się przed dotykiem
18. Moczy się
19. Boi się przebywać w zamkniętych pomieszczeniach
20. Boi się ciemności
21. Miewa nagłe zmiany nastroju (od euforii do agresji)
22. Prezentuje natrętne, narzucające się zachowania
23. Nie odwzajemnia emocji
24. Odrzuca próby nawiązania kontaktu
25. Ma wybuchy wściekłości
26. Nadmiernie skraca dystans fizyczny
27. Demonstruje zachowania seksualne
28. Nie docenia własnych osiągnięć
29. Ma koszmary senne

Uwaga:

Wymienione zachowania nie można traktować jako jednoznacznie wskazujących na przemoc, są one podpowiedzią na co należy zwrócić uwagę.

We wszystkich działaniach podejmowanych wobec dziecka-pacjenta kierujemy się dobrem dziecka i jego najlepszym interesem. Dziecko-pacjent jest zawsze podmiotem naszych poczynań. W każdej interakcji z dzieckiem bierzemy pod uwagę jego wiek, sytuację medyczną, możliwości poznawcze i indywidualne potrzeby. Niniejsze zasady zostały spisane w celu określenia ram profesjonalnych relacji z dzieckiem-pacjentem i wskazania dobrych praktyk, a także zachowań, które nigdy nie powinny mieć miejsca.

DOBRE PRAKTYKI

Mały pacjent ma prawo, aby rodzice lub opiekunowie towarzyszyli mu podczas leczenia i korzystania ze świadczeń medycznych zawsze, gdy tego potrzebuje. W kontakcie z dzieckiem-pacjentem i jego rodzicami lub opiekunami zachowuj:

- życzliwość, empatię i szacunek
- wrażliwość kulturową
- postawę nieoceniającą.

PRAWO DO INFORMACJI (kontakt bezpośredni z dzieckiem-pacjentem)

1. Zanim zaopiekujesz się małym pacjentem, przedstaw się i powiedz, kim jesteś.
2. Przekazuj dziecku informacje w sposób dostosowany do jego wieku, przy użyciu prostego języka. Informuj o tym, co robisz i co się z nim dzieje lub będzie dziać. Sprawdzaj, czy dziecko rozumie sytuację oraz skutki działań medycznych lub terapeutycznych.
3. Upewnij się, że dziecko wie o możliwości zadawania pytań osobom z personelu.
4. W komunikacji z dzieckiem-pacjentem zachowaj uczciwość, tzn. mów prawdę i zwracaj uwagę innym członkom personelu na potrzebę mówienia dzieciom prawdy. Zawsze uwzględniaj kontekst (wiek, sytuację i poziom rozwoju dziecka).
5. Korzystaj z alternatywnych form komunikacji z dzieckiem, które tego potrzebuje.

ZAPEWNIENIE MAŁYM PACJENTOM SPRAWCZOŚCI

1. Zwracaj się do dziecka po imieniu w formie preferowanej przez dziecko.
2. Pamiętaj, że to dziecko jest podmiotem Twoich działań. Nie rozmawiaj z rodzicem lub opiekunem w taki sposób, jakby dziecko było nieobecne podczas rozmowy.
3. W miarę możliwości konsultuj z dzieckiem kwestie pozamedyczne, jeśli wiesz, że danie dziecku wyboru nie będzie miało wpływu na jakość leczenia, i przedstawiaj mu opcje do wyboru.
4. Uszanuj prawo dziecka do zmiany nastroju, zmiany zdania oraz potrzebę oswojenia się z nową sytuacją i miejscem.

POSZANOWANIE INTYMNOŚCI DZIECKA

1. Podczas badania medycznego odsłaniaj ciało dziecka partiami. W trakcie badania dziecku powinien towarzyszyć rodzic lub opiekun bądź inna osoba z personelu.
2. Kontakt fizyczny z dzieckiem, który jest niezwiązany z udzielaniem świadczenia medycznego, może odbywać się wyłącznie za zgodą dziecka i zgodnie z jego potrzebą. Zanim przytulisz,

pogłaszczesz czy weźmiesz dziecko na kolana, aby np. je pocieszyć lub uspokoić, zapytaj je, czy tego potrzebuje.

WSPÓŁPRACA Z RODZICAMI LUB OPIEKUNAMI

1. Informuj dziecko i rodziców lub opiekunów o zasadach obowiązujących w placówce. Podkreślaj znaczenie ich przestrzegania dla minimalizowania dyskomfortu wszystkich pacjentów. Zachęcaj do czytania informacji.
2. Zadbaj o to, aby rodzic był informowany o bieżącej sytuacji medycznej dziecka.
3. Współpracuj z rodzicami lub opiekunami w procesie przygotowania i uspokojenia dziecka; zapytaj, co dziecko lubi, na co reaguje niekorzystnie, a na co pozytywnie.

OCHRONA DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM

1. Jeżeli widzisz lub podejrzewasz, że dziecku dzieje się krzywda, reaguj!
2. W sytuacji, gdy rodzic lub opiekun bądź inna osoba z personelu straszy dziecko, udziela dziecku nieprawdziwych informacji, bagatelizuje potrzeby i odczucia dziecka, zareaguj i przypomnij o zasadach komunikacji z dzieckiem.
3. Jeżeli coś w zachowaniu dziecka lub rodzica bądź opiekuna budzi Twój niepokój, poproś inną osobę z personelu o obecność podczas badania lub wizyty.
4. Zwróć uwagę na to, aby na terenie szpitala przebywały wyłącznie osoby uprawnione.

NIGDY

1. Nie naruszaj prawa dziecka do intymności i prywatności. Nie ujawniaj danych osobowych ani wrażliwych.
2. Nie omawiaj sytuacji dziecka ponad jego głowę, ignorując jego obecność.
3. Nie ograniczaj możliwości pobytu rodzica przy dziecku. Nie lekceważ tego, że rodzic dobrze zna dziecko, jego potrzeby i upodobania.
4. Nie strasz dziecka i nie szantażuj w celu nakłonienia do współpracy.
5. Nie ignoruj i nie bagatelizuj odczuć dziecka, np. strachu, lęku przed bólem, niepewności co do nowej sytuacji.
6. Nie mów nieprawdy, np. twierdząc, że nie będzie bolało, kiedy wiesz, że może boleć.
7. Nie wyciągaj pochopnych wniosków o dziecku i rodzinie, jeśli nie są uzasadnione profesjonalną wiedzą i oceną.
8. Nie zakładaj, że dziecko i jego rodzice lub opiekunowie wiedzą, jak działa szpital i jakie zasady w nim obowiązują.
9. Nie dopuszczaj do sytuacji, w których dzieci i ich rodzice lub opiekunowie czują się dyskryminowani lub otrzymują niższy standard opieki.
10. Nie krzycz, nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie obrażaj dziecka ani jego rodziców lub opiekunów.

	Załącznik nr 3 do procedury STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH I ZASADY OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZIENIEM		
	PLAN DZIAŁANIA W PRZYPADKU PODEJRZENIA KRZYWDZENIA DZIECKA	EDYCJA 1	Strona 1 z 2

I. PRZEZ RODZICA LUB OPIEKUNA

w przypadku podejrzenia, że dziecko:

<p>a. Doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub zagrożone jest jego życie:</p> <ol style="list-style-type: none"> Zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie. Powiadom policję pod nr 112 lub 997. Powiadom przełożonego. Powiadom niekrzywdzącego rodzica lub opiekuna dziecka. 	<p>b. Doznaje przemocy domowej, lub jest jej świadkiem:</p> <ol style="list-style-type: none"> Rozpocznij procedurę Niebieskiej Karty poprzez wypełnienie formularza Niebieska Karta – A. <p><i>W przypadku podejrzenia, że opuszczenie przez dziecko szpitala w towarzystwie rodzica lub opiekuna prawnego godzi w dobro dziecka, w tym zagraża jego bezpieczeństwu, należy uniemożliwić oddalenie się dziecka i niezwłocznie wystąpić do sądu rodzinnego o wydanie odpowiednich zarządzeń opiekuńczych.</i></p>	<p>c. Doświadcza zaniedbania potrzeb życiowych lub doszło do innego zagrożenia dobra dziecka, a także gdy zachowanie rodziców lub opiekunów nie stanowi przemocy domowej lub nie jest jasne, jak je zakwalifikować–</p> <ol style="list-style-type: none"> Wystąp do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka z wnioskiem wgląd w sytuację dziecka.
---	---	--

II. PRZEZ OSOBY TRZECIE

w przypadku podejrzenia, że dziecko:

<p>a. doświadcza przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub zagrożone jest jego życie:</p> <ol style="list-style-type: none"> Zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie. Powiadom rodzica/opiekuna dziecka. Zawiadom policję pod nr 112 lub 997. Powiadom przełożonego. 	<p>b. pokrzywdzone jest innymi typami przestępstw:</p> <ol style="list-style-type: none"> Zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie. Powiadom rodzica lub opiekuna dziecka o podejrzeniu oraz przełożonego. Poinformuj na piśmie policję lub prokuraturę, składając zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa. 	<p>c. doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę (np. doświadcza jednorazowo innej przemocy fizycznej np. klapsy, popychanie lub przemocy psychicznej takiej jak dla przykładu: poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie):</p> <ol style="list-style-type: none"> Zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby naruszającej jego godność. Zgłoś zdarzenie przełożonemu i rodzicowi lub opiekunowi dziecka. Zwróć uwagę osobie, która przekracza granice kontaktu z dzieckiem.
---	--	---

III. PRZEZ OSOBĘ NIELETNIAJĄ – PRZEMOC RÓWIEŚNICZA

W przypadku, gdy dziecko doznaje przemocy ze strony dziecka można wszcząć procedurę Niebieskiej Karty w stosunku do opiekuna, który nie reaguje na krzywdzenie dziecka.

a. doświadcza ze strony innego dziecka przemocy z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub zagrożone jest jego życie:

1. Zadbaj o bezpieczeństwo dziecka i odseparuj je od osoby podejrzanej o krzywdzenie.
2. Zawiadom policję pod nr 112 lub 997.
3. Powiadom rodziców/opiekunów obojga dzieci.
4. Powiadom przełożonego.

b. doznaje innej formy krzywdzenia, niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, ze strony innego dziecka:

1. przeprowadź rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami,
2. dąż do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego.
3. Ustalenia spisz na notatce służbowej.

 MEGREZ Sp. z o.o.	Załącznik nr 4 do PROCEDURY STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH I ZASADY OCHRONY DZIECI PRZED KRZYWDZIENIEM		
	WERSJA DLA DZIECI ZASADY BEZPIECZNEGO KONTAKTU	EDYCJA 1	Strona 1 z 1

Jesteś dla nas ważny! – czyli co robimy, aby dzieci czuły się u nas jak najlepiej

Jesteś tu, ponieważ wymagasz lub potrzebujesz naszej pomocy. W naszym szpitalu pracują lekarki i lekarze, pielęgniarki, psychologzy, logopedzi a także szereg innych specjalistów, którzy chcą pomagać dzieciom. W naszej pracy kierujemy się różnymi zasadami i nie wszystkie dotyczą tylko leczenia. Te, które czytasz, są skierowane do dzieci. Wyjaśnimy Ci w nich, co będziemy robić, abyś czuł/a się dobrze jako nasz pacjent.

1. Możesz nam powiedzieć, jak powinniśmy się do Ciebie zwracać.
2. Masz prawo wiedzieć, jak nazywa się osoba, która Cię leczy, ma z Tobą kontakt i czym się zajmuje. Jeśli sama zapomni się przedstawić, możesz ją o to spytać.
3. Jeżeli czegoś nie rozumiesz lub nie wiesz, na czym polega Twoje leczenie, w jaki sposób przebiegać ma zabieg lub diagnostyka, a chcesz się tego dowiedzieć – pytaj śmiało! Postaramy się to wyjaśnić.
4. Będziemy Cię traktować z szacunkiem. Nie będziemy Ci mówić, że nie boli, jeśli może zboleć.
5. Chcemy, żebyś zawsze czuł/czuła, że Twoje zdrowie, potrzeby i uczucia są dla nas ważne. Jeśli chciał/a/byś powiedzieć nam o tym, co Ci się podoba lub nie podoba w naszym zachowaniu, czy w leczeniu – zrób to, postaramy się wysłuchać Cię z uwagą.
6. Będziemy starali się badać Cię delikatnie i dać Ci czas na oswojenie się z sytuacją. Czasem może to jednak nie być możliwe, jeżeli będziemy musieli udzielić tej pomocy, to szybko z uwagi na Twoje zdrowie.
7. Jeżeli potrzebujesz pocieszenia, możesz nas o to poprosić.
8. Będziemy starali się pytać Cię o zdanie w sprawach, w których możemy dać Ci wybór.
9. Twoja mama, tata lub Twój opiekun może być z Tobą. Twoja przytulanka też, o ile nie jest zbyt duża i nie wydaje głośnych dźwięków.
10. Jeżeli wydarzyło się coś, co Cię niepokoi, ktoś Cię skrzywdził lub przekroczył Twoje granice, możesz o tym powiedzieć pracownikowi medycznemu (np. lekarzowi, pielęgniarce, rejestratorce), a także innym pracownikom szpitala i poprosić ich o pomoc. Postaramy się rozwiązać ten problem w taki sposób, abyś był/a bezpieczny/a.

Oceń w skali od 1 do 10 <u>swoją znajomość standardów ochrony dzieci</u>	1 – 2 – 3 – 4 – 5 – 6 – 7 – 8 – 9 – 10 (1 – niska, 10 – wysoka)
Jak oceniasz (w skali od 1 do 10) <u>poziom znajomości wśród personelu standardów ochrony dzieci?</u>	1 – 2 – 3 – 4 – 5 – 6 – 7 – 8 – 9 – 10 (1 – niska, 10 – wysoka)
Oceń (w skali od 1 do 10) <u>swoją umiejętność rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci</u>	1 – 2 – 3 – 4 – 5 – 6 – 7 – 8 – 9 – 10 (1 – niska, 10 – wysoka)
Jak oceniasz (w skali od 1 do 10) <u>umiejętności innych pracowników rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci?</u>	1 – 2 – 3 – 4 – 5 – 6 – 7 – 8 – 9 – 10 (1 – niska, 10 – wysoka)
Oceń (w skali od 1 do 10) <u>swoją znajomość procedur reagowania na symptomy krzywdzenia dzieci</u>	1 – 2 – 3 – 4 – 5 – 6 – 7 – 8 – 9 – 10 (1 – niska, 10 – wysoka)
Jak oceniasz (w skali od 1 do 10) <u>znajomość wśród personelu procedur reagowania na symptomy krzywdzenia dzieci?</u>	1 – 2 – 3 – 4 – 5 – 6 – 7 – 8 – 9 – 10 (1 – niska, 10 – wysoka)
Czy w Twojej ocenie konieczne jest podniesienie znajomości obowiązujących Standardów ochrony dzieci wśród pracowników? Jeśli tak, zaznacz w jakim obszarze.	NIE TAK, jakich: 1. zasad bezpiecznych relacji pomiędzy personelem placówki a dziećmi 2. zasad bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi 3. zasad i procedur reagowania w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka 4. zasad ochrony wizerunku dziecka i danych osobowych 5. zasad dostępu dzieci do Internetu
Czy zdarzyło Ci się zaobserwować naruszenie w placówce standardów ochrony dzieci? Jeśli tak – jakie zasady zostały naruszone?	TAK, jakie..... NIE
Czy zostały wówczas podjęte przez Ciebie jakieś działania?	TAK, jakie..... NIE dlaczego
Co w Twojej ocenie szczególnie się sprawdza w standardach ochrony dzieci? Które zasady są trudne do realizacji? Twoje propozycje zmian.	

Dziękuję za wypełnienie ankiety!